

РЕШЕНИЕ

№ 89

град Перник, 5 август, 2010 година

В И М Е Т О

НАРОДА

Административен съд, град Перник, в открито съдебно заседание на 21 юли, две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:	Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ:	Светлана Димитрова
	Емилия Иванова

При секретаря А.М. и с участието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 95/2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на В.И.Ц. *** и ЕГН: *****, против решение № 322/ 25.05. 2010 г., постановено по НАХД № 382, по описа за 2010 г. на Районен съд, град Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 254/29.01.2010 г., издадено от началник на сектор " ПП " към ОД на МВР Перник. С така потвърденото наказателно постановление на В.И.Ц., на основание чл, 182, ал. 4 от ЗДвП, са наложени следните административни наказания: " глоба", в размер на 300 лв и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 (три) месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност на така постановеното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. На тези основания жалбоподателят моли за отмяна на атакуваното решение и произнасяне по същество чрез отмяна на обжалваното постановление, или връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд. В касационната си жалба касаторът е сочи, че е бил лишен от участие в производството, твърди незаконосъобразност на АУАН и наказателното постановление, както и използване на радар с изтекъл срок на валидност като одобрен метрологичен уред.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР, гр. Перник, редовно призован, не изпраща представител.

Окръжна прокуратура, гр. Перник дава заключение, че решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд, гр. Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административно наказателното производство.

Касационният съд, като провери правилността на решението, намира, че е жалбата е неоснователна. Изложените касационни доводи не се подкрепят от доказателствата, събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност от районния съд.

Настоящата инстанция, извършвайки служебна проверка, не констатира пороци на съдебния акт, свързани с неправилно прилагане на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила или иеобоснованост, които да налагат отмяната му.

Районният съд е приел, че обжалваното НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез показанията на актосъставителя Николов, АУАН, както и писмо на Началник сектор * ПП *, с приложено НП, влязло в законна сила, с което касаторът е бил санкциониран вече за същото по вид нарушение, а именно движение със скорост, по висока от максимално допустимата.

Районен съд, гр. Перник подробно и прецизно е обсъдил събраните по делото доказателства, като мотивирано е отговорил, кои доказателства се кредитират и кои не, както и на кои писмени доказателства се позовава при постановяване на решението. Кредитирайки събраните пред съда доказателства-показанията на актосъставителя, във връзка с констатациите при съставяне на АУАН, както и служебно събраните доказателства относно повторността на извършеното нарушение, районният съд е събрал необходимите доказателства за да направи правилен извод за извършеното нарушение.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административно наказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 21, ал.1 от ЗДВП и в рамките на производството по налагане на административните наказания се считат за верни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи, чрез допустимите от закона доказателства, дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Кредитирайки тези доказателства-показанията на свидетеля Николов, който е и актосъставител, във връзка с констатациите при съставяне на АУАН, както и служебно събраните доказателства, относно повторността на нарушението, районният съд е събрал необходимите

доказателства, за да направи правилен извод за извършеното деяние, като е намерил обжалването НП за законосъобразно и го е потвърдил.

В касационната жалба се прави оплакване за допуснато от съда съществено нарушение на съдопроизводствените правила, засягащи правото на участие на жалбоподателя в съдебното производство. Поддържа се, че жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес, тъй като адресът е механично пренесен в жалбата от наказателното постановление, а това е адрес, на който лицето вече не пребивава, въпреки че е отбелязан като негов постоянен адрес. Прави се и отбелязване за необходимост от полагане на допълнителни усилия от страна на районния съд за издирване настоящия адрес на жалбоподателя.

Касационната инстанция намира, че при разглеждането на делото и постановяването на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят е бил двукратно призован на адреса използван и в производството пред административния орган и за двете съдебни заседания и не е бил открит на него. Друг адрес по преписката липсва. Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗАНН, съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Настоящият съдебен състав счита, че няма основание за твърдение за нарушено право на защита на жалбоподателя в производството пред районния съд.

Относно твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП, във връзка с липса на фактическа констатация в АУАН за повторност на извършеното нарушение и квалификация на деянието по чл. 182 от ЗДвП, и оттам незаконосъобразност на атакуваното решение, настоящият съдебен състав счита за неоснователно, по силата на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Нарушителят е идентифициран, извършил е деянието, извършил го е виновно и това е установено по безспорен начин в АУАН – жалбоподателят се е движил със скорост надвишаваща с 35 км/ч допустимата, както е и налице влязло в сила НП за същото нарушение. Налице са условия за ангажиране на административно наказателна отговорност при условията на повторност. При така установените факти, нередовност в АУАН, относно правната квалификация в него, не влече неговата незаконосъобразност.

При тези данни се налага изводът, че с поведението си касаторът от обективна и субективна страна е извършил нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, каквото е и решението на районния съд.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 322/25.05.2010г., постановено по н.а.х.д М' 382/2010 г. на Районен съд, гр. Перник. Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: /П/